

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. září 2011 v senátě složeném z předsedy Mgr. Eduarda Ondráška a přísedících Ing. Pravoslava Kučery a Julia Nádvorníka **t a k t o :**

Obžalovaná

Vladimíra N.,

roz. H., nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, naposledy bytem xxx, t.č. ve Vazební věznici v Olomouci,

j e v i n n a , ž e

dne 11.8.2010 kolem 22.45 hod. v xxx, v obývacím pokoji domu Martiny U., na ul. xxx, po předchozím požití alkoholických nápojů, úmyslně bodla kuchyňským nožem

s jednobřitou čepelí délky 14,5 cm zužující se do špičky, v té době na posteli na zádech ležícího Ladislava S., nar. xxx, do hrudníku vlevo, přibližně 2 cm navnitř od prsní bradavky a způsobila mu bodnořeznou ránu délky 2 cm pokračující bodným kanálem čtvrtým mezižebním prostorem do hrudní dutiny a přes osrdečníkový vak do přední pravé srdeční komory, jež byla poraněna v celé své tloušťce v délce 2 cm, ačkoli věděla, že s ohledem na charakter nože, jež použila, místo na těle Ladislava S., jež zasáhla a razantnost svého útoku, může mu způsobit smrtelné zranění a pro případ, že ho způsobí, musela být srozuměna, přičemž ke smrti Ladislava S. nedošlo jen díky urychleně poskytnuté kardiologické lékařské pomoci, když tato bezprostředně hrozila v důsledku znemožnění funkce srdce při útlaku z rány vytékající krví hromadící se v osrdečníkovém svalu,

t e d y : dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtila, přičemž jednala v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l a

pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1 tr. zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

Podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) let nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Územní pracoviště Prostějov, Hliníky 5, Prostějov škodu ve výši 87.816,- Kč.

Odůvodnění

Během dokazování provedeného u hlavního líčení byl zjištěn a spolehlivě prokázán skutkový děj uvedený ve skutkové větě tohoto rozsudku. Tento skutkový děj byl prokázán v zásadním shodně, jak tomuto nasvědčovaly i výsledky přípravného řízení a jak je tento uvedený v obžalobě.

Obžalovaná Vladimíra N. u hlavního líčení (č.l. 346-346v) vypovídala v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 128-123 a 135-136). Obžalovaná uvedla, že s poškozeným žili asi 6 let jako druh a družka. U Martiny U. bydleli poslední 2 až 3 měsíce před tou událostí. 11.8.2010 požívali obžalovaná, pošk. S. a sv. U. společně větší množství alkoholu. Večer pak byla obžalovaná s poškozeným ještě v hospodě a při návratu se pohádali. Obžalovaná se od U. totiž dozvěděla, že jí byl poškozený s U. nevěrný. Navíc krátce předtím jí poškozený řekl, že se s ní rozejde. Obžalovaná si pak pouze pamatuje, že jí bylo v domě U. strašně zle, zvracela do kbelíku, pak byla u domu na cestě vedoucí k potoku a blikala světla, to byly asi sanitky. Co se stalo si nepamatuje.

Svědčce Martina U. u hlavního líčení (č.l. 399-400) vypovídala v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 172-177) s tím, že některé okolnosti neuvedla zcela shodně, ale po přečtení příslušných částí výpovědi z přípravného řízení uvedla, že tak to proběhlo. Svědkyně vypověděla, že obžalovaná s poškozeným u ní bydleli a obžalovaná na poškozeného žárlila. Je také pravdou, že poškozený byl se svědkyní obžalované nevěrný. Několik dní před tou událostí poškozený obžalované uvedl, že se s ní rozejde. 11.8.2010 svědkyně, obžalovaná a poškozený popíjeli od dopoledních hodin společně alkohol, víno a pak vodku. Svědkyně si pak lehla na jednu z postelí v obývacím pokoji, kdy tyto byly rohy k sobě, poškozený ležel na druhé, takže byli hlavami k sobě. Svědkyně usnula a pak ji vzbudil křik poškozeného: „Martí, prosím tě, pomoz mi, ta svině mě bodla.“ Svědkyně uviděla obžalovanou, jak tam stojí u postele poškozeného a říká, že se pořezala. Poškozený říkal, že umírá, ať mu zavolají sanitku a obžalovaná na to řekla: „Chcípni zmrde“. Poškozený měl obě ruce zkřížené na hrudníku, z kterého mu tekla krev. Svědkyně se snažila ze svého mobilu zavolat sanitku a obžalovaná jí v tom bránila, že zranění poškozeného není vážné a že nechce být zavřená. Obžalovaná se jí snažila telefon vytrhnout, ale svědkyni se nakonec sanitku podařilo zavolat. Po předložení nože u hlavního líčení svědkyně uvedla, že je to nůž z jejího domu.

Soud se snažil poškozeného Ladislava S. vyslechnout u hlavního líčení osobně jako svědka, což se však přes opakované pokusy o předvedení a pátrání po osobě svědka nepodařilo. V tomto směru lze poukázat na sdělení KSZ (č.l. 395), úřední záznam PČR (č.l. 401-404), výpis z CEO (č.l. 405, 415), sdělení Měst. úřadu Zlaté Hory (č.l. 416-418), sdělení Úřadu práce (č.l. 419-420) a zprávu PČR z 1.9.2011 zaslanou faxem. Za této situace soud přečetl svědeckou výpověď pošk. Ladislava S. z přípravného řízení (č.l. 160-169) dle ust. § 211 odst. 2 písm. a) tr.řádu. Svědek S. uvedl, že s obžalovanou žil několik let jako s družkou. Poslední asi 2 měsíce žili u U. Obžalovaná byla hodně žárlivá, často se kvůli tomu hádali. Je pravdou, že jí svědek byl nevěrný s Martinou U., ale myslí si, že

to obžalovaná nevěděla. Asi 2 dny před tou událostí obžalované řekl, že se s ní rozejde a ta ho prosila, ať to nedělá, ale nijak mu nevyhrožovala. 11.8.2010 popíjeli všichni tři – poškozený, obžalovaná a svědkyně U. už od dopoledne. Pili prvně víno a pak vodku. Poškozený si pak lehl na jednu z postelí v obýváku u U., přičemž U. ležela na druhé posteli hlavou k poškozenému. Už usínal, když zaregistroval, jak u jeho postele stojí obžalovaná, pláče a nadhmatem drží, asi v pravé ruce, nůž. Pak ho bodla do hrudníku a nůž vytáhla z těla. Jestli něco v tu chvíli říkala, to svědek neví. Svědek řval, ať mu zavolají sanitku, obžalovaná to nechtěla, protože nechtěla jít do vězení. U. ale sanitku zavolala.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č.l. 273-280) a z výpovědi znalkyně MUDr. Olgy Císařové u hlavního líčení (č.l. 343) vyplývá, že poškozený utrpěl zranění uvedená ve výroku tohoto rozsudku, kdy toto zranění mohlo velmi dobře vzniknout za situace, kdy poškozený ležel na zádech a útočník stojící proti němu zaútočil nožem drženým nadhmatem, kdy při útoku bylo třeba vyvinout násilí nejméně střední intenzity. Lze dovodit s jistotou, že bez poskytnutí rychlé a vysoce odborné lékařské pomoci by došlo ke smrti poškozeného v důsledku utrpěného zranění.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č.l. 196-206) a z výpovědi znalce RNDr. Petera Ondry u hlavního líčení (č.l. 343v) vyplývá, že dle zpětného propočtu činila koncentrace alkoholu v krvi obžalované dne 11.8.2010 ve 22.45 hod. 1,68 až 1,85 g/kg. Znalec nezjistil významné koncentrace jiných látek a je tedy důvodné předpokládat, že jimi nebyla obžalovaná v rozhodnou dobu ovlivněna.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie (č.l. 219-264) a z výpovědi znalců MUDr. Bohumila Navrátila a PhDr. Adama Suchého u hlavního líčení (č.l. 343v) vyplývá, že obžalovaná netrpí a netrpěla duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, znalci u obžalované konstatovali smíšenou poruchu osobnosti. V rozhodnou dobu se nacházela ve stavu opilosti prosté a toliko v důsledku opilosti prosté byly u obžalované schopnosti rozpoznávací a ovládací v rozhodnou dobu sníženy, a to blízko snížení podstatnému. Znalci zjistili u obžalované zneužívání alkoholu a závislost na metamfetaminu, kdy její schopnost odolat požití drogy je již snížena. V důsledku závislosti na metamfetaminu má obžalovaná lehce sníženou schopnost zapamatovat si prožitky a vjemy. Na motivačním procesu obžalované se podílela její anomální struktura osobnosti, při zvýšené tendenci k agresivitě a žárlivosti. Anomální struktura osobnosti významně snižuje možnosti resocializace obžalované.

Za souhlasu obžalované i státního zástupce byly podle § 211 odst. 5 tr.ř. čteny znalecké posudky z oboru kriminalistiky, odvětví genetika (č.l. 296-300), z něhož je patrné, že na levé straně čepele zajištěného nože byla zjištěna krev poškozeného, a oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie (č.l. 303-304).

U hlavního líčení byla dle § 213 odst. 1 tr. řádu stranám předložena rovněž celá řada listinných důkazů, a to protokol o ohledání místa činu (č.l. 11-12), včetně náčrtku (č.l. 13), fotodokumentace (č.l. 14-27), protokol o ohledání místa činu (č.l. 28-33), včetně fotodokumentace (č.l. 34-72) a seznamu zajištěných stop (č.l. 73-74), protokol o odběru otisků pachových stop (č.l. 75-77), záznam o orientační zkoušce a výsledku orientační

detekce na přítomnost vyjmenovaných látek (č.l. 81), protokol o vydání věci (č.l. 89), lékařské zprávy na Ladislava S. (č.l. 97-99), připojení pošk. VZP k trestnímu řízení s vyčíslením škody (č.l. 151-152 a 153-161), přepisy telefonických oznámení události na tísňovou linku 112 a linku ZZS Olomouckého kraje (č.l. 178-179 a 180-182), lékařské zprávy na obžalovanou (č.l. 83-192), odborné vyjádření k oboru metody pachové identifikace (č.l. 285-288), opis rozsudku OS Jeseník ze dne 15.6.2004, čj. 1T 37/2004-373 a opis usnesení OS Jeseník z 14.12.2010, čj. 1T 37/2004-677.

Stranám byl předložen také věcný důkaz, a to nůž na místě činu zajištěný (volná příloha).

Takto provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že provedené důkazy usvědčují obžalovanou v plném rozsahu ve smyslu podané obžaloby.

Z provedených důkazů je zřejmé, že poškozený utrpěl v důsledku útoku ze strany jiné osoby ozbrojené nožem, drženým nadhmatem, zranění uvedená ve výroku tohoto rozsudku, která by bez poskytnutí rychlé a vysoce odborné lékařské pomoci vedla k jeho smrti. Z výpovědi obžalované, poškozeného a svědkyně U. je pak zřejmé, že kromě těchto tří osob nikdo jiný v rozhodnou dobu na místě činu nebyl. Svědecké výpovědi poškozeného a Martiny U. pak jednoznačně usvědčují z útoku na poškozeného právě obžalovanou, která si zřejmě kvůli své podnapilosti skutečně na útok na poškozeného nepamatuje. Obžalovaná měla navíc i motiv, kdy zjistila, že poškozený jí byl nevěrný s Martinou U. a chce se s ní rozejít. Pod vlivem alkoholu pak tuto situaci „řešila“ výše popsaným útokem na poškozeného.

Na základě takto provedeného hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaná svým jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku naplnila po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu pokusu zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve znění z.č. 40/2009 Sb., neboť se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtila, přičemž jednala v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo. V tomto jednání obžalované dovozuje soud úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaná si musela být vědoma, že svým jednáním s ohledem na předmět užitý k útoku na poškozeného, intenzitu útoku a místo na těle poškozeného, kam útok směřovala, může způsobit poškozenému neodvratně smrtelné zranění a pro případ, že tento následek nastane, byla s ním srozuměna, tedy věděla, že svým jednáním může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem a pro případ, že se tak stane, byla s tímto srozuměna. Trestnost jednání obžalované byla posouzena dle zákona účinného v době spáchání trestného činu, neboť není pozdějšího zákona, jež by byl pro obžalovanou výhodnější (§ 2 odst. 1 tr. zákoníku).

Obžalovaná byla dle opisu z evidence Rejstříku trestů (č.l. 305 a č.l. 344) v minulosti opakovaně soudně trestána, ale nikoliv pro násilnou trestnou činnost. Ze zpráv z místa bydliště obžalované (č.l. 306-308) a ze zprávy z věznice (č.l. 339) nevyplývají k osobě obžalované negativní poznatky.

Při stanovení povahy a závažnosti trestného činu soud vycházel z porušení zájmu na ochraně lidského života, přičemž konkrétní stupeň povahy a závažnosti trestného činu je snižován skutečností, že se trestného činu obžalovaná dopustila v afektu. Přitěžující okolnosti soud u obžalované neshledal, kdy její dřívější odsouzení nejsou pro násilnou trestnou činnost, ale souvisí se závislostí obžalované na drogách, přičemž na spáchání trestného činu se ani tato závislost na drogách nijak nepodílela, jedná se o čin ze žárlivosti.

Trestní sankce byla obž. N. uložena s ohledem na zákonná hlediska ust. § 37 odst. 1, 2 a § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, přičemž při stanovení druhu a výměry trestu soud vycházel z ust. § 39 odst. 1, 2 a 3 tr. zákoníku a dospěl k závěru, že je postačující uložit obžalované trest při samé spodní hranici trestní sazby v trvání 10 let, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud tento trest považuje za postačující, kdy obžalovaná neměla v minulosti sklony k páčání násilné trestné činnosti a trestného činu se dopustila v žárlivém afektu.

Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se s jejím nárokem na náhradu škody připojila k trestnímu řízení řádně a včas. Z provedeného dokazování je zřejmé, že tato poškozená zdravotní pojišťovna skutečně v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalované utrpěla škodu a je nepochybně oprávněnou osobou, která může náhradu škody žádat. Výši škody pak poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR řádně prokázala. Soud proto uložil obžalované povinnost nahradit způsobenou škodu ve výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaná pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovanou

V Olomouci dne 1. září 2011

Za správnost vyhotovení:
Lenka Veselá

Mgr. Eduard Ondrášek, v.r.
předseda senátu